

Publicerad 2009-04-14 21:31 av Guds barn

Rosor

Skakig och ensam

Intar jag giftet som är mitt livsmedel

Nu dansar jag på rosor

Och jag känner inte taggarna

Vill inte och kan inte känna dom

Jag lever nu, för jag känner livet i detta ögonblick

Allt varar i en evighet

Just nu

Men när jag snubblar och tappar det osynliga fotfästet;

Då

Då känner jag verkligheten, jag känner hur ont den gör

Den där lilla taggen i min hud

Att den gör så förbannat ont

Jag vaknar ur drömmen och inser att

Drömmen är verkligheten och verkligheten är en dröm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Guds barn med Poeter.se id #26576 innehar upphovsrätten